

Częstochowa, dnia 1 sierpnia 2023 roku

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie w składzie orzekającym:

Przewodniczący - Karolina Stolarska-Wojdała
Członkowie - Jacek Puszek
- Patrycja Mądrzyk (sprawozdawca)

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 sierpnia 2023 r. odwołania Ireny Mularczyk, Krystiana Mularczyk wspólników spółki cywilnej Usługi Transportowe Skład Opału S.C. Mularczyk Krystian Mularczyk Irena od decyzji 10/2023 Wójta Gminy Lipie z dnia 15 czerwca 2023 r., znak GK.6730.8.2023 w przedmiocie odmowy ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie farmy (instalacji) o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą, do realizacji na terenie działki o nr ewid. 596 obręb Parzymiechy, w miejscowości Parzymiechy, z uwagi na niespełnienie warunków wynikających z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

działając na podstawie art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023r. poz. 775 z późn.zm.), art. 4 ust.2 pkt 2, art. 53 ust. 3 w zw. z art. 64 ust. 1, art. 59 ust. 1, art. 60 ust. 4, art. 61 ust. 1, ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 977)

- o r z e k a -

u c h y l i ć zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Uzasadnienie

W dniu 30 marca 2023 r. do organu pierwszej instancji wpłynął wniosek Ireny Mularczyk oraz Krystiana Mularczyk działających w ramach spółki cywilnej Usługi Transportowe Skład Opału s.c. Mularczyk Krystian Mularczyk Irena, reprezentowanych przez pełnomocnika o ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie instalacji fotowoltaicznej o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą w miejscowości Parzymiechy, na działce nr ewid. 596, obręb 0012 Parzymiechy, gmina Lipie. Do wniosku załączone zostało pełnomocnictwo dla oraz decyzja o

środowiskowych uwarunkowaniach Wójta Gminy Lipie z dnia 20 lutego 2023 r., znak: MOS.6220.1.2022.AB stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko i wykonania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2023 r. organ pierwszej instancji zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy jak również o możliwości zgłoszenia ewentualnych zastrzeżeń i wniosków.

W odpowiedzi na ww. pismo w dniu 19 kwietnia 2023 r, do organu pierwszej instancji wpłynęło pismo , którzy po zapoznaniu się z dokumentacją projektową, zgłosili zastrzeżenia do planowanej inwestycji w ich sąsiedztwie, W piśmie wskazano m.in. że planowana inwestycja wpłynie negatywnie zarówno na stan ich działki jak również na ich warunki życia na niej. Podniesiono, że planowana instalacja fotowoltaiczna będzie znajdować się w bliskiej odległości od ich domu mieszkalnego co spowoduje istotne przysłonięcie ich domu ograniczając widoczność z okien, a w efekcie doprowadzi do spadku dopływu światła naturalnego do pomieszczeń domu, konieczność używania oświetlenia sztucznego i większe zużycie energii elektrycznej. Jednocześnie wskazano, że budowa farmy fotowoltaicznej na terenach typowo wiejskich narusza zasadę dobrego sąsiedztwa i kłóci się z zasadami ładu przestrzennego. W piśmie podniesiono, że projektowana inwestycja negatywnie wpłynie na stan psychiczny mieszkających w sąsiedztwie ludzi, może prowadzić do depresji, a także zmniejszy wartość sąsiednich nieruchomości które posiadają walory rekreacyjne z przeznaczeniem pod agroturystykę. W efekcie wniesiono o odmowę wydania decyzji o warunkach zabudowy dla planowanej inwestycji bądź też o ustalenie warunków zabudowy w taki sposób aby panele fotowoltaiczne nie znajdowały się w odległości mniejszej niż 40-45 m od granicy działki nr 657 oraz działki nr 596.

Następnie, w oparciu o art. 61 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przeprowadzono analizę funkcji oraz cech zabudowy oraz zagospodarowania terenu. W toku analizy stwierdzono niezgodność planowanej inwestycji z art. 61 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy z uwagi na fakt, że w obszarze analizowanym brak jest zabudowy mogącej stanowić punkt odniesienia dla ustalenia parametrów zabudowy produkcyjnej,

Zawiadomieniem z dnia 24 maja 2023 r. poinformowano strony przedmiotowego postępowania o zakończeniu postępowania administracyjnego wszczętego na podstawie wniosku złożonego przez Irenę Mularczyk oraz Krystiana Mularczyk działających jako współników spółki cywilnej Usługi Transportowe Skład Opału s.c. Mularczyk Krystian, Mularczyk Irena w sprawie wydania warunków zabudowy. Jednocześnie poinformowano o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia dodatkowych żądań w przedmiotowej sprawie.

Następnie decyzją 10/2023 z dnia 15 czerwca 2023 r. znak GK.6730.8.2023 Wójt Gminy Lipie odmówił ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie farmy (instalacji) o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą, do realizacji na terenie działki o nr ewid. 596 obręb Parzymiechy, w miejscowości Parzymiechy, z uwagi na niespełnienie warunków wynikających z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Irena Mularczyk oraz Krystian Mularczyk wspólnicy spółki cywilnej Usługi Transportowe Skład Opału s.c. Mularczyk Krystian, Mularczyk Irena, działając przez pełnomocnika / złożyli odwołanie od decyzji organu pierwszej instancji zarzucając naruszenie art. 61 ust. 1 pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 7 i 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. W uzasadnieniu odwołania przedstawiając poglądy orzecznictwa wskazano, że organ przyjął niewłaściwą wykładnię w kwestii klasyfikowania inwestycji nie zaliczając jej do instalacji odnawialnych źródeł energii, a tym samym błędnie nie zastosowano art. 61 ust. 3 ww. ustawy. Tym samym wskazano, że przepis art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w aktualnym brzmieniu, jednoznacznie wyłącza obowiązek weryfikacji, czy projektowana inwestycja spełnia wymóg w zakresie tzw. „dobrego sąsiedztwa” - art. 61 ust. 1 pkt 1 dla instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Natomiast w zakresie naruszenia art. 7 i 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego wskazano, że w niniejszej sprawie nie dokonano dostatecznego rozpoznania sprawy celem wyjaśnienia stanu faktycznego. W efekcie skarżący wniesli o uchylenie w całości decyzji Wójta Gminy Lipie z dnia 15.06.2023r. znak GK.6730.8.2023 o odmowie ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie farmy (instalacji) fotowoltaicznej o mocy do 1 MW wraz z infrastrukturą, na działce o nr ewid. 596 obręb Parzymiechy, w miejscowości Parzymiechy, gmina Lipie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie, po zapoznaniu się z aktami sprawy oraz zarzutami odwołania, zważyło co następuje.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 u.p.z.p. ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W ust. 2 art. 4 ustawodawca postanowił, że w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym:

- 1) lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego;
- 2) sposób zagospodarowania terenu i warunki zabudowy dla innych inwestycji ustala się w drodze decyzji o warunkach zabudowy.

Z treści art. 59 ust. 1 u.p.z.p. wynika, że zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, z zastrzeżeniem art. 50 ust. 1 i art. 86, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy. Przepis art. 50 ust. 2 stosuje się odpowiednio. Decyzję o warunkach zabudowy wydaje właściwy organ po uzgodnieniu z organami, o których mowa w art. 53 ust. 4, i uzyskaniu uzgodnień lub decyzji wymaganych przepisami odrębnymi (art. 60 ust. 1 u.p.z.p.).

Wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia przesłanek, określonych w art. 61 ust. 1 pkt 1 – 6 u.p.z.p., tj.:

1. co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz

zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;

2. teren ma dostęp do drogi publicznej;
3. istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
4. teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1
5. decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi,
6. zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
 - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 428, 784 i 922), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
 - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
 - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 3 u.p.z.p. przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Natomiast zgodnie z treścią art. 2 pkt 13 ustawy o odnawialnych źródłach energii przez instalację odnawialnego źródła energii należy rozumieć instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:

- a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub,
 - b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego
- a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej lub magazyn biogazu rolniczego.

W myśl art. 2 pkt 22 wymienionej ustawy przez odnawialne źródło energii należy rozumieć odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów.

Odnosząc się do stanowiska prezentowanego w odwołaniu tj. braku konieczności spełnienia przez inwestycję objętą wnioskiem, warunku dobrego sąsiedztwa (art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p.) z uwagi na treść art. 61 ust. 3 u.p.z.p. należy wyjaśnić co następuje.

W judykaturze sądów administracyjnych na tle art. 61 ust. 3 u.p.z.p. zarysowały się dwa stanowiska.

Zgodnie z pierwszym stanowiskiem, przy wykładni przepisu art. 61 ust. 3 u.p.z.p. nie należy ograniczać się tylko do wykładni językowej, ale wskazane jest również sięgnięcie do reguł wykładni systemowej i celowościowej. Odwołując się do art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. wyjaśniano, że tego rodzaju inwestycje mają niewątpliwie istotne znaczenie dla kształtowania lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego w związku z czym przy stosowaniu art. 61 ust. 3 u.p.z.p. należy

uwzględnić regulacje zawarte w studium. Przy czym w przypadku, gdy postanowienia studium nie przewidują na danym terenie lokalizacji urządzeń odnawialnych źródeł energii o mocy wyższej niż wskazana w art. 10 ust. 2a u.p.z.p., w części orzecznictwa przyjmowano, że albo nie jest w takiej sytuacji możliwe wydanie warunków zabudowy w ogóle albo możliwe jest wprowadzenie wydania decyzji o warunkach zabudowy, ale na zasadach ogólnych, tj. przy spełnieniu wszystkich warunków wynikających z art. 61 ust. 1 u.p.z.p. (por. wyroki: WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 12 maja 2021 r. sygn. akt II SA/Go 277/21, wyrok WSA w Gdańsku z 23 lutego 2022 r. sygn. akt II SA/Gd 629/21 i wyroki WSA w Łodzi przykładowo: z 14 lipca 2022 r. sygn. akt II SA/Łd 291/22, z 9 sierpnia 2022 r. sygn. akt II SA/Łd 520/22; z 13 maja 2022 r. sygn. akt II SA/Łd 321/22; z 6 maja 2022 r. II SA/Łd 293/22; z 4 maja 2022 r. sygn. akt II SA/Łd 278/22; wyrok WSA w Gliwicach z dnia 19 kwietnia 2022 r. sygn. akt II SA/Gl 407/22; wyrok WSA w Gliwicach z dnia 25 kwietnia 2022 r. sygn. akt II SA/Gl 450/22; wyrok WSA w Gliwicach z dnia 3 listopada 2022 r. II SA/Gl 1095/22 oraz wyrok NSA z 19 grudnia 2020 r. sygn. akt II OSK 3705/19 - dostępne na www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Zgodnie z drugim stanowiskiem, kateryoryczne brzmienie art. 61 ust. 3 u.p.z.p. nie daje podstaw do wprowadzania ograniczeń w jego zastosowaniu wynikających m.in. z mocy czy innych parametrów, jakimi ma się charakteryzować lokalizowana instalacja odnawialnego źródła energii oraz że dokonywanie rekonstrukcji treści art. 61 ust. 3 u.p.z.p. z uwzględnieniem art. 10 ust. 2a u.p.z.p. nie jest właściwe ze względu na wewnętrzny i niewiążący przy wydawaniu decyzji charakter postanowień studium (por. wyroki NSA: z 29 czerwca 2022 r. sygn. II OSK 1276/21; z 12 października 2022 r. sygn. akt II OSK 1482/21; z 3 listopada 2022 r. sygn. akt II OSK 2130/22, z 22 listopada 2022 r. sygn. akt II OSK 2249/22, 1 marca 2023 r. sygn. akt II OSK 159/23; wyrok WSA w Poznaniu z 16 marca 2022 r. sygn. akt IV SA/Po 96/22, wyrok WSA w Bydgoszczy z 20 września 2022 r. sygn. akt II SA/Bd 549/22; www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Skład orzekający Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie stwierdza, iż pierwszy z ww. poglądów, w świetle ostatniego orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, kształtującego aktualną i jednolitą linię orzeczniczą, nie doczekał się kontynuacji. W związku z powyższym, tut. organ opierając się na aktualnym orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach uznał, że lokalizacja farmy fotowoltaicznej dokonywana na gruncie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, niezależnie od jej mocy, zgodnie z art. 61 ust. 3 u.p.z.p. nie wymaga oceny przesłanki dobrego sąsiedztwa z art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p.

W wyroku z dnia 11 maja 2023 r. II SA/Gl 1699/22 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wskazał, że: „w aktualnym orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej "NSA") przeważa stanowisko, że treść art. 61 ust. 3 u.p.z.p. przesądza, iż warunków określonych w przepisie art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się m.in. do instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 u.o.z.e. (por. wyroki NSA: z dnia 17 stycznia 2023 r., II OSK 2706/22; z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. akt II OSK 2249/22; z dnia 3 listopada 2022 r., II OSK 2130/22; z dnia 12 października 2022 r., II OSK 1482/21; z dnia 11 stycznia 2022 r., II OSK 667/21 - opubl. w internetowej bazie: orzeczenia.nsa.gov.pl, dalej "CBOSA"). Podkreśla się przy tym, że jednoznaczne brzmienie art. 61 ust. 3 u.p.z.p. nie daje podstaw do wprowadzania ograniczeń w jego zastosowaniu wynikających m.in. z mocy czy innych parametrów jakimi ma się charakteryzować lokalizowana instalacja odnawialnego źródła energii (por. wyrok NSA z dnia 29 czerwca 2022 r., II OSK 1276/21, opubl. w CBOSA). Sąd orzekający w niniejszej sprawie powyższe stanowisko w pełni podziela. Interpretacja przepisu art. 61 ust. 3 u.p.z.p. powinna opierać się na zastosowaniu reguł wykładni językowej wobec jednoznacznego i jasnego brzmienia tej regulacji. Wykładnia systemowa art. 61 ust. 3 u.p.z.p. z odwołaniem się do

treści art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p., normujących kwestie lokalizacji mikroinstalacji oraz urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW (przed dniem 30 października 2021 r. - 100 kW) nie może mieć miejsca, gdy brzmienie przepisu nie budzi wątpliwości. Jak podkreśla się w aktualnym orzecznictwie wprowadzie wskazane regulacje zawarte są w tej samej ustawie, jednakże z uwagi na prawny charakter decyzji o warunkach zabudowy, jak i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nieprawidłowe jest dążenie do ich systemowego powiązania. Instytucje te zostały uregulowane odrębnie, w sposób kompletny. Brak jest uzasadnionych podstaw, by w drodze wykładni rozszerzającej przepisy prawne regulujące w sposób kompletny wydawanie decyzji o warunkach zabudowy były uzupełniane innymi przepisami u.p.z.p. nie odnoszącymi się do tej kwestii. Znaczenie ma także okoliczność, że studium jest aktem planowania przestrzennego, nie jest jednak aktem prawa miejscowego, a tym samym źródłem prawa. Nie wiąże zatem organu wydającego decyzję administracyjną. Jeżeli teren inwestycji nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, to obowiązuje na nim tzw. państwowy porządek planistyczny, którego konkretyzacja może nastąpić w decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego albo decyzji o warunkach zabudowy. Jak podkreślił NSA w przywołanym wyżej wyroku z dnia 17 stycznia 2023 r., II OSK 2706/22 wyeliminowanie bądź nieuchwalenie planu miejscowego, w sytuacji, gdy obszar inwestycji objęty jest ewentualnie tylko studium nie oznacza, że na tym terenie obowiązują odpowiednie ustalenia studium. Są one wiążące jedynie przy uchwalaniu planu miejscowego i nie mogą zastępować ustaleń planu. NSA w wyroku z dnia 12 października 2022 r., II OSK 1482/21 (opubl. w CBOSA) wskazał także, że nowelizację art. 61 ust. 3 u.p.z.p. trzeba postrzegać systemowo jako realizację celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Jednym z celów tej dyrektywy, który został uprzednio również wyrażony w Dyrektywach 2009/28/EC oraz 2001/77/EC, jest zalecenie uproszczenia i skrócenia procedur administracyjnych dotyczących realizacji inwestycji w zakresie odnawialnych źródeł energii. Wdrożenie technologii fotowoltaiki słonecznej oraz energii słonecznej termicznej daje szanse przynoszenia obywatelom i przedsiębiorstwom korzyści, tak w zakresie ochrony klimatu, jak i korzyści ekonomiczne. Wykorzystanie energii słonecznej, w połączeniu z efektywnością energetyczną, stanowi sposób na ochronę obywateli i przedsiębiorców przed zmiennością cen paliw kopalnych. Te wartości w pełni uzasadniały odejście przez ustawodawcę od badania przesłanek określonych w art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p. Z uwagi na powyższe, przepisy art. 10 ust. 2 jak i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. nie mogą stanowić podstaw normatywnych, które powinny być uwzględniane przy ustalaniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu. Należy zatem przyjąć, że lokalizacja farmy fotowoltaicznej dokonywana na podstawie przepisów u.p.z.p. niezależnie od jej mocy i kwalifikacji inwestycji jako zabudowy przemysłowej, zgodnie z art. 61 ust. 3 u.p.z.p, nie wymaga oceny przesłanki zasady dobrego sąsiedztwa (art. 61 ust. 1 pkt 1) oraz dostępu do drogi publicznej (art. 61 ust. 1 pkt 2)". Podobnie przyjął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 kwietnia 2023 r. II SA/Łd 302/23. Również w wyroku z dnia 25 maja 2023 r. II OSK 805/23 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Lokalizacja farmy fotowoltaicznej dokonywana na podstawie przepisów u.p.z.p., niezależnie od jej mocy, zgodnie z art. 61 ust. 3 tej ustawy nie wymaga oceny przesłanki zasady dobrego sąsiedztwa oraz dostępu do drogi publicznej”.

W związku z powyższym należy podnieść, że przedmiotem ocenianej w trybie odwoławczym decyzji o warunkach zabudowy jest inwestycja polegająca na budowie farmy (instalacji) fotowoltaicznej do 1 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działce nr ewid. 596 obręb Parzymiechy, w miejscowości Parzymiechy, gm. Lipie. W myśl wyżej przywołanego, aktualnego

orzecnictwa, do planowanej inwestycji znajdzie zatem zastosowanie art. 61 ust. 3 u.p.z.p. Tym samym, organ pierwszej instancji nieuzasadnienie odmówił ustalenia warunków zabudowy, z uwagi na niespełnienie przez inwestycję warunku dobrego sąsiedztwa (art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p.).

Należy również zwrócić uwagę na fakt, iż załącznik nr 1 do decyzji jest nieczytelny, nie można odczytać numerów działek oraz infrastruktury technicznej.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 listopada 2020 r. II OSK 2800/20: „organ odwoławczy w postępowaniu administracyjnym ma kompetencję do przeprowadzenia tylko uzupełniającego postępowania dowodowego, na podstawie art. 136 i art. 138 § 2 k.p.a. Analiza urbanistyczna jest natomiast kluczowym dowodem w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy, tym samym przeprowadzenie przez samorządowe kolegium odwoławcze postępowania wyjaśniającego stanowiłoby naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego oraz pozbawienia strony prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania tej samej sprawy administracyjnej”.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem tut. organu zachodzą podstawy do zastosowania w sprawie art. 138 § 2 k.p.a. Organ pierwszej instancji nie ustalił bowiem należycie stanu faktycznego sprawy i nie zebrał, a także nie rozważył i nie ocenił całego materiału dowodowego zgodnie z art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. W tym miejscu należy także wskazać, iż orzecznictwo sądowe konsekwentnie wskazuje, iż naruszenie przez organ administracji obowiązków dotyczących postępowania dowodowego stanowi uzasadnioną podstawę decyzji kasacyjnej. Potwierdzeniem powyższego jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie sygn. akt II SA/GI 469/19 w myśl którego „Naruszenie art. 7 k.p.a., art. 77 k.p.a., art. 80 k.p.a. uzasadnia uchylenie decyzji organu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ”. Na takim też stanowisku stanął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie sygn. akt II SA/GI 470/19 zgodnie z którym „W związku ze stwierdzonym naruszeniem przez organ pierwszej instancji przepisów postępowania - art. 7 k.p.a., art. 77 k.p.a., art. 80 k.p.a. - jako zgodną z prawem ocenić należy decyzję uchylającą decyzję organu pierwszej instancji i przekazującą sprawę temu organowi do ponownego rozpoznania”.

Dodatkowo Skład Orzekający Kolegium chciałby także zauważyć, iż z przekazanych akt sprawy nie wynika, żeby organ pierwszej instancji podał do publicznej wiadomości informację o wydanej przez niego decyzji i o możliwości zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy stosownie do treści art. 66a u.p.z.p., w myśl którego dodecyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Tym samym na gruncie przytoczonej w niniejszej decyzji regulacji prawnej Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie działając na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. uznało za zasadne uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Rozpatrując ponownie przedmiotową sprawę organowi pierwszej instancji powinien mieć na uwadze aktualne orzecznictwo sądowoadministracyjne w zakresie stosowania art. 61 ust. 3 u.p.z.p. oraz uzupełnić postępowanie wyjaśniające i dowodowe w kierunku wskazanym w uzasadnieniu niniejszej decyzji. Dodatkowo organ pierwszej instancji w ponownie przeprowadzonym postępowaniu powinien mieć na uwadze wskazania dotyczące podania do publicznej wiadomości informacji o wydanej przez niego decyzji i o możliwości zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy stosownie do treści art. 66a u.p.z.p.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie, Aleja Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r., poz. 329 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: 1) wskazanie zaskarżonej decyzji; 2) żądanie jej uchylenia oraz 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 złotych.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.). Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.). W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Jacek Puszek

Skład orzekający:

Przewodniczący Składu Orzekającego

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr Karolina Stolarska-Wojdała

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr Patrycja Mądrzyk

Otrzymują:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
10. Wójt Gminy Lipie
11. a/a.